

Nr 478.

Av herr Lindblom m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 44, 45 och 146 §§ byggnadslagen den 30 juni 1947 (nr 385).

I den proposition, nr 218, som framlagts rörande viss ändring av byggnadslagen, har icke upptagits frågan om återköpsrätt för fastighetsägare, vilka fått sina fastigheter exproprierade i samband med vidtagen zon-expropriation. Det har rått delade meningar bland remissinstanserna i detta spörsmål. Det förefaller också som om de skäl, som anförts av bland annat justitiekanslersämbetet, överståthållarämbetet och länsstyrelsen i Södermanlands län samt Bankföreningen, äro så tungt vägande, att frågan vore förtjänt av ett förnyat övervägande. Utländsk lagstiftning visar också, att de tekniska svårigheterna vid ett sådant system kunna lösas. Särskilt önska vi i detta sammanhang peka på den italienska lagstiftningen av år 1947 refererad i betänkandet (s. 102). Enligt denna lag skall expropriationen icke vara något självändamål utan ett medel att på rationellt sätt reglera markområdenas utnyttjande. Lagen förutsätter därför, att de exproprierade områdena, i den mån dessa enligt stadsplanen äro avsedda för enskild bebyggelse, skola återgå i privat ägo, och lagen stadgar en särskild företrädesrätt för den ursprungliga ägaren och hans rättsinnehavare att förvärva samma område som han tidigare haft. Återköpsanspråket skall anmälas inom tre månader från den fastställda stadsplanens publicering. Såsom villkor för återköp gäller, att köparen förbinder sig att bebygga området i enlighet med stadsplanen och dess tidsschema. Återköpet sker till ett pris, som motsvarar expropriationsersättningen med tillägg av andel i kommunens kostnader för stadsplanens genomförande. Vidare önska vi framhålla, att den omständigheten att en efter stadsplaneförslaget tillkommen fastighet ofta ej till sina gränser sammanfaller med den förutvarande fastigheten icke synes vara något bärande skäl för att motsätta sig införandet av en dylik återköpsrätt. Här uppkommande problem synas i väsentlig mån kunna lösas med tillämpning av de grunder, som i 46 § byggnadslagen angivas för där avsedda fall, därvid ramen för dem, som önska återförvärva fastighet, kunde vidgas till att omfatta dem som inom ett visst område ägt exproprierade fastigheter.

Det synes oss därför lämpligt, att frågan om återköpsrätt vid zonexpropriation göres till föremål för förnyat övervägande och förnyad utredning.

På grund av det anförda hemställes,
att riksdagen hos Kungl. Maj:t hemställer om förnyat
övervägande av frågan om återköpsrätt samt att Kungl.
Maj:t måtte för riksdagen framlägga förslag, vartill dessa
överväganden kunna föranleda.

Stockholm den 25 april 1953.

E. A. Lindblom.

Sven Em. Ohlon.

Gust. Sundelin.

Rudolf Boman.
